

# Bożena Błaszczyk

---

Raczkowice, gm. Dąbrowa Zielona,  
woj. częstochowskie. Stanowisko 3

---

Informator Archeologiczny : badania 18, 107

---

1984

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej [bazhum.muzhp.pl](http://bazhum.muzhp.pl), gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

PSARY, gm. Jemielno  
woj. leszczyńskie  
Stanowisko 1

Polska Akademia Nauk  
Instytut Historii Kultury Materialnej  
Zakład Archeologii Wielkopolski  
w Poznaniu  
Konserwator Zabytków Archeologicznych  
w Lesznie

Badania prowadził dr Henryk Mamzer. Finansował WKZ w Lesznie. Piąty sezon badań. Osada hutnicza z późnego okresu lateńskiego i wczesnego okresu wpływów rzymskich.

Badania prowadzono poza obrębem piecowisk dymarskich, w partii osadniczej. Wykopy o łącznej powierzchni 120 m<sup>2</sup> usytuowano w północnej i południowej strefie stanowiska. Odkryto intensywną warstwę osadniczą, pozostałości obiektów mieszkalnych i gospodarczych, dołki po słupach oraz jamy o różnym przeznaczeniu. Dolna część jednej z jam posiadała obudowę kamienną, analogiczną do tych, jakie stwierdzono w konstrukcji pieców wapienniczych, odkrytych na tym stanowisku w ubiegłych latach.

W południowej partii stanowiska, w bezpośrednim sąsiedztwie piecowiska IV, natrafiono na pozostałości pracowni dymarskiej, zawierającej skupisko górnych partii kłocić żużla z charakterystycznymi, nieckowatymi wgłębieniami. Łącznie zbadano 18 obiektów.

Wśród materiału ruchomego, oprócz masowo występującej ceramiki, pochodzącej głównie z naczyń zasobowych, natrafiono na wyjątkową ilość przedmiotów metalowych, w tym zapinkę oczkową oraz brązowe okucie pasa.

RACZKOWICE, gm. Dąbrowa Zielona  
woj. częstochowskie  
Stanowisko 3

Muzeum Regionalne  
w Radomsku

Badania prowadziła mgr Bożena Błaszczuk. Finansował WKZ w Częstochowie. Siódmy sezon badań. Cmentarzysko kultury przeworskiej z okresu wpływów rzymskich.

Kontynuowano prace prowadzone na nieżytku zwanym "soltyśdówka" - przekopano tu obszar 225 m<sup>2</sup>. Wykonany też został niewielki wykop sondażowy /10 m<sup>2</sup>/ na terenie gospodarstwa sąsiadującego od wschodu z cmentarzyskiem. Znalaziono 1 grób jamowy /kolejny 87 na cmentarzysku/. Wyposażony jedynie w fragmenty naczyń glinianych. W pozostałych odcinkach natrafiono na drobne przedmioty lub ich fragmenty wykonane z żelaza i brązu - pochodzą one zapewne ze zniszczonych grobów.

Na głębokości ok. 45 cm znaleziono kilka ułamków ceramiki neolitycznej, co nie należy do rzadkości na badanym stanowisku. Wykop sondażowy dostarczył większej ilości materiału z okresu wpływów rzymskich. Jednakże pochówki nie zachowały się, zniszczone dwoma dochodzącymi do głębokości 125 cm wkopami współczesnymi.

Znalaziono dużo ułamków ceramiki, kości, luźne przedmioty, m.in. żelazne wędzidło, fragmenty fibul żelaznych i brązowych, koralik szklany, fragment ozdoby ażurowej i okucia z brązu.

Według obserwacji poczynionych podczas badań dalej część cmentarzyska znajduje się w kierunku północno-wschodnim.

Badania będą kontynuowane.

ROŻYCE-STARA WIEŚ  
woj. skierniewickie  
Stanowisko 3

Muzeum Regionalne  
w Brzezinach

Badania prowadził dr Henryk Wiklak. Finansował WKZ w Skierniewicach. Drugi sezon badań. Osada i cmentarzysko kultury przeworskiej z późnego okresu lateńskiego i rzymskiego.

Kontynuowano badania ratowniczo-konserwatorskie, których celem było: a/ sprawdzenia zakresu zniszczenia obiektu, b/ ustalenie typu budownictwa. Przebadano teren o powierzchni 75 m<sup>2</sup>, na którym odkryto: a/ warstwę kulturową, b/ zarysy domów nr 1 i 2, c/ 26 dołków postupowych, d/ 2 jamy osadniczo-odpadkowe, e/ 2 groby - jeden popielnicowy, drugi symboliczny.

Dom 1 w rzucie poziomym prawie kwadratowy, o słupowej konstrukcji ścian z przedślonkiem od strony południowej. Jego zarys wyznaczały dołki postupowe, dublowane w narożnikach oraz warstwa grąd polepy intensywnie nasyczona węglami drzewnymi. Jego wymiary wynosiły 3,20 x 3 m.

Dom 2 w rzucie poziomym prostokątny o słupowej konstrukcji ścian ową dłuższą zorientowany w kierunku W-E. Jego zarys wyznaczały dołki postupowe oraz warstwa polepy z odciskami drewna. Wymiary domu 4,5 x 3 m. Inventarz obu domów stanowiły ułamki naczyń glinianych, grady polepy i kości zwierzęce będące odpadami kuchennymi.